

Forslag formet, hvorom i alt Fald Fler-tallet i Udvalget kunde blive enig.

Maa jeg saa endvidere takke den højtærede Minister for det Tilsagn, han gav om at ville nedsætte et Udvalg, der skulde tage under Overvejelse en mere hensigtsmæssig Ordning af Statsbanernes Styrelsesform og Drift. Det var jo ogsaa et Spørgsmaal, der var fremme under Sagens anden Behandling, og det glæder mig at kunne sige, at Spørgsmaalet i Dag har været behandlet i Udvalget, og at man fra alle Sider i Udvalget har givet netop de Tanker sin Tilslutning, som den højtærede Minister nu gjorde gældende. Fra alle Sider i Udvalget har man været enig om baade den Maade, Udvalget skulde nedsættes paa, og det Antal Medlemmer, vi mene, Udvalget skulde have, og vore Anskuelser falde ganske sammen med de Udtalelser, den højtærede Minister nu fremsatte.

Wulff: Jeg havde stillet to Ændringsforslag til anden Behandling og tog dem begge tilbage efter Opfordring fra den højtærede Minister og den ærede Ordfører, og begge Opfordringer vare motiverede med, at man var enig med mig i Sagens Realitet og ønskede at finde en Udvej til at blive enig med mig ogsaa i Formen mellem anden og tredje Behandling. Det ene Ændringsforslag, jeg havde stillet under Nr. 13 til Lovforslagets § 1, Afsnit 6, gik ud paa at give Ministeren en Bemyndigelse, som jeg frygtede for, Ministeren ikke havde, til at lempe Priserne paa Aarskort og særlig paa korte Afstande i Overensstemmelse med saavel Banernes egen som Banernes Kunders Interesse. Paa dette Punkt oplyste den højtærede Minister under Forhandlingerne forleden, at han allerede havde denne Bemyndigelse, og hvis jeg ikke misforstod ham meget, at han ogsaa fandt det rimeligt at bruge den Bemyndigelse, som jeg tænkte paa. Dertil kommer yderligere, at da Taksterne ere regulerede nedad paa Trafikken paa de korte Afstande gennem den bekendte Bestemmelse, som blev vedtagen om Returbilletter for Afstande under 20 Kilometer, saa maa jeg ogsaa antage, at Prisen paa Abonnementskort særlig paa de korte Afstande men ogsaa i det hele taget paa Grund af den Bemyndigelse, Ministeren har, vil blive indrettet saadan, at der ikke sker noget Afbræk i deres Benyttelse, hvilket vilde være baade til Kundernes og Banernes Skade. Jeg har derfor ikke fundet Anledning til at benytte mig af det Forbehold,

jeg tog med Hensyn til at genoptage dette Forslag, men finder det endogsaa, da jeg er bleven overbevist om, at den Bemyndigelse fra Ministeren i Forvejen findes i Loven, heldigere, at det bliver, som det er i Loven nu, idet der muligvis kunde være Fare for at begrænse den ved at sætte Ændringsforslag ind. Jeg har altsaa kunnet opgive det Ændringsforslag.

Paa det andet Punkt, hvor jeg den Gang stillede et Ændringsforslag under Nr. 15, har den højtærede Minister udarbejdet det af ham til denne Behandling stillede Ændringsforslag, og jeg kan bekræfte, hvad den ærede Ordfører sagde, at jeg kan for mit Vedkommende gaa ind paa dette Ændringsforslag. Ikke fordi jeg fuldt ud er tilfredsstillet derved, men jeg vil gerne med et Par Ord nævne, hvad Forskel der er paa dette Ændringsforslag og det af mig oprindelig stillede. Forskellen er den, at jeg havde oprindelig foreslaaet, at de højere Tariffer paa Gods ikke skulde træde i Kraft, før Indregning med Udlandet havde fundet Sted. Her har Ministeren foreslaaet, at de blot skulde være indregnede med vore Hovedforbindelser i Udlandet. Paa det Punkt har det ikke kostet mig nogen Overvindelse at gaa ind paa den højtærede Ministers Ændring. Ogsaa jeg indrømmer, at hvis det kun drejede sig om nogle enkelte fjernt liggende Lande, for hvis Vedkommende Samfærdselen med os har meget ringe Betydning, vilde det være urimeligt at udskyde hele den Ikrafttræden af Godstaksterne, som skal indbringe Statskassen over 1½ Mill. Kr.

Der er et andet Punkt, hvor det ikke faldt mig saa let at gaa ind paa Ministerens Ændringsforslag. Det er Tilføjelsen i sidste Linie. Jeg havde oprindelig ønsket, at Godstaksterne ikke skulde forhøjes, før Indregning var opnaaet, i alt Fald med vore Hovedforbindelser. Der er her i Ministerens Ændringsforslag føjet til: „dog ikke ud over den 1. April 1912“. Jeg har haft lidt Betænkeligheder ved denne Dato-bestemmelse, idet det formelt aabner Mulighed for, at hvis det ikke lykkes at foretage Indregningen til 1. April 1912, vilde dog det ugunstige Tilfælde indtræde for danske Næringsveje, som vi have bestræbt os for at undgaa. Imidlertid erkender jeg, at den højtærede Minister har tekniske Grunde, som jeg maa respektere, til at ønske, at der maatte findes en saadan Dato i Lovforslaget. Og paa den anden Side maa jeg ogsaa erkende, at man kan ikke i saadanne Forhandlinger overalt